

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119212659
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119212659.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: Y. L. V., C.. XX.XX.XXXX, S. X. V. O. XX, XXX XX M., proti žalovaným: A. S. X. C. M. A. O. I. S. Q. A. M. C. P. X.. V.. O. XX, zastúpení: Y. B. I., S. X.. V.. O. XX, XXX XX M., o určenie neplatnosti hlasovania a o uplatnenie práva prehlasovaného vlastníka, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 23.03.2020, č. k. 7C/32/2019-60, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Odmietla odvolanie.
- II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol, cit:

„I. Sťažnosť žalobcu zo dňa 18.03.2020 zamieta.

II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania o sťažnosti a žalovaným náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Vec právne posúdil podľa § 239 ods. 1, 2, § 240, § 243, § 244, § 247, § 248, § 249, § 250 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 5 ods. 1 písm. a), § 8 ods. 1, § 10 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že uznesením č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.01.2020 vyšší súdny úradník konanie zastavil, žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z odôvodnenia uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom vyplýva, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za podanú žalobu napriek tomu, že vo výzve bol náležite poučený o následkoch nezaplatenia poplatku. V danom prípade nejde o konanie taxatívne uvedené v § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, a keďže žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov bola súdu doručená po uplynutí desaťdňovej lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu dňa 03.12.2019, pričom lehota žalobcovi uplynula dňom 29.11.2019 a súdny poplatok alebo zaplatený v danej lehote, súd konanie zastavil. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca dňa 18.03.2020 sťažnosť, v ktorej uviedol, že vyšší súdny úradník je podozrivý z úmyselného konania poškodiť žalobcu, lebo dikcia zákona nepustí. Samotný vyšší súdny úradník konštatuje vo svojom odôvodnení, že žalobca súdu osobne doručil vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov strany konania za účelom jeho oslobodenia od súdnych poplatkov. Žiadal zákonné vysvetlenie, že nedošlo k porušeniu jeho základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Po preskúmaní sťažnosti zo dňa 18.03.2020 súd skonštatoval, že bola podaná oprávnenou osobou, bola

podaná v zákonom stanovenej lehote, avšak súd ju vyhodnotil ako v celom rozsahu nedôvodnú. Výzvou na zaplatenie súdneho poplatku zo dňa 24.10.2019 (č.l. 35) bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur podľa položky číslo 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.. Vo výzve bol poučený, že je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu do desiatich dní od doručenia výzvy s tým, že bol zároveň poučený, že ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, súd konanie zastaví. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola žalobcovi doručená dňa 18.11.2019 (č.l. 33) a žalobca do uplynutia 10-dňovej lehoty súdny poplatok nezaplatil. Až dňa 03.12.2019 žalobca doručil súdu tlačivo pre dokladovanie svojich pomerov a žiadal, aby mu súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

4. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.01.2020 správne uviedol, že vo výzve bol žalobca poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. V danom prípade nejde o konanie uvedené v § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch; žiadosť žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov bola súdu doručená po uplynutí desaťdňovej lehoty na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu (dňa 03.12.2019), pričom lehota uplynula dňa 29.11.2019 a súdny poplatok zaplatený v danej lehote nebol. Vyšší súdny úradník zvolil správny procesný postup, keď predmetné konanie zastavil. Súd poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV.ÚS 235/2018-15 zo dňa 05.04.2018, v ktorom Ústavný súd uviedol, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok v súvislosti s podaním civilnej žaloby nemôže byť považovaná za obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré by bolo samo osebe nezlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Na druhej strane, výška poplatku posudzovaná v rámci osobitných okolností daného prípadu, vrátane povinnosti dotknutej osoby poplatok v takejto výške zaplatiť, ako aj fáza konania, v ktorej bolo takéto obmedzenie prístupu aplikované, sú faktory, ktoré zohrávajú svoju úlohu pri rozhodovaní, či tejto osobe bolo alebo nebolo zachované právo na prístup k súdu (Rozsudok zo dňa 28.10.1998 vo veci AIT MOUHOUB proti Francúzsku bod 57, rozsudok z 13.07.1995 vo veci Tolstoy Miloslavský proti Spojenému kráľovstvu bod 63). Súd zdôraznil, že bol žalobcovi ponechaný dostatočný časový priestor na zaplatenie súdneho poplatku, resp. na požiadanie o oslobodenie od súdnych poplatkov. Zatavením konania vo veci nebola vec prejednaná meritórne, netvorí tak prekážku rozhodnutej veci a strana sa môže na súd obrátiť s novou žalobou. Z vyššie uvedených dôvodov bola preto sťažnosť žalobcu ako nedôvodná zamietnutá.

5. O trovách sťažnosti súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania o sťažnosti a žalovaným súd ich náhradu nepriznal, nakoľko im žiadne trovy konania nevznikli.

6. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca namietajúc, že podľa § 357 písm. a) CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania. Mal za to, že súd ho riadne nepoučil o jeho právach a povinnostiach podľa § 160 CSP, čo považuje za vážnu prekážku a vadu konania. Sudkyňa účelovo konala, keď ho nepoučila o možnosti brániť sa zákonným spôsobom v prípade, keď zmeškal lehodu na zaplatenie súdneho poplatku. Proti každej výzve alebo uzneseniu je prípustná sťažnosť alebo odvolanie. Výzva o povinnosti zaplatiť súdny poplatok do 10 dní bez zákonného poučenia o lehote na podanie sťažností (odvolania) alebo tlačivo na oslobodenie od súdnych poplatkov, považuje za hrubú ignoráciu zákona. Súdny poplatok nezaplatil v stanovenej lehote desiatich dní, ale v zákonnej lehote 15 dní podal sťažnosť napriek chýbajúcemu poučeniu. Nemal povinnosť podávať tlačivo pre oslobodenie od súdnych poplatkov a zákonná sudkyňa opomenula ust. § 254 CSP a nerozhodla o oslobodení od súdnych poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, resp. vyhovel žalobe v celom rozsahu a žalovaných zaviazal na zaplatenie trov konania. Zároveň žiadal, aby konajúca sudkyňa bola vylúčená z konania pre závažnosť podozrenia z úmyselného konania, resp. nekompetentnosti celú vec právne a zákonným spôsobom posúdiť.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť ako neprípustné v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP.

8. Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

9. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods.1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

10. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

11. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch účinného od 1.7.2017, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia CSP okrem § 357 písm. a).

12. Podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

13. Zákon o súdnych poplatkoch je vo vzťahu k CSP zákonom špeciálnym (lex specialis). Tento vzťah je vyjadrený práve vo vyššie spomínanom ust. § 14 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Aby mohla byť zavedená špecialita aj ohľadom zastavenia konania, novela tohto zákona zaviedla úpravu, ktorá vylučuje aplikáciu § 357 písm. a) CSP na konanie vo veciach poplatkov.

14. Vychádzajúc z vyššie citovaných novelizovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch je od 1. júla 2017 novelou vykonanou zákonom č. 152/2017 Z. z. konanie o súdnych poplatkoch, vrátane vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku jednoništančné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené je v zákone o súdnych poplatkoch upravený aj procesný postup týkajúci sa rozhodovania o súdnych poplatkoch (vrátane rozhodovania o zastavení konania). Vo veciach podľa zákona o súdnych poplatkoch koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ktorý v prípade nezaplatenia súdneho poplatku poplatníkom rozhodne o zastavení konania. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku môže podať poplatník sťažnosť podľa § 14 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 239 a nasl. CSP. O sťažnosti následne rozhoduje sudca súdu prvej inštancie, proti ktorému už nie je možné podať odvolanie.

15. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca proti uzneseniu č.k XC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.01.2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník, podal dňa 18.03.2020 sťažnosť, o ktorej rozhodol sudca súdu prvej inštancie uznesením č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.03.2020 tak, že sťažnosť žalobcu zamietol. Odvolací súd preto konštatuje, že žalobca využil zákonom stanovenú možnosť podať proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť, o ktorej následne rozhodol zákonný sudca súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 248 CSP, pričom rozhodnutie sudcu o sťažnosti je rozhodnutím konečným.

16. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní musí vychádzať zo znenia ustanovenia § 14 ods. 1 ZoSP v znení účinnom od 1. júla 2017, v zmysle ktorého sa uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania (vrátane uznesenia o zastavení dovolacieho konania) pre nezaplatenie súdneho poplatku nepovažuje

za uznesenie o zastavení konania, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie podľa § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. a) CSP.

17. Preto odvolací súd konštatuje, že proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 1. júli 2017, nie je prípustné odvolanie. K námietke žalobcu, že nebol poučený o možnosti podať sťažnosť/odvolanie voči uzneseniu, odvolací súd dodáva, že uznesenie o zastavení konania vydané vyšším súdnym úradníkom č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.01.2020 a rovnako aj uznesenie č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 23.03.2020, ktorým sa sťažnosť žalobcu zamietla, obsahovalo správe poučenie o možnosti podať sťažnosť v prípade uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom a o neprípustnosti odvolania voči uzneseniu, ktorým sa sťažnosť žalobcu zamietla. Rovnako vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku (č.l. 35) bol žalobca poučený o možnosti zastavenia konania v prípade, ak súdny poplatok v súdom určenej lehote nezplatí. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, z dôvodu, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd postupom podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie odmietol.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešným žalovaným v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Za nedôvodnú odvolací súd považuje možnú námietku zaujatosti žalobcu voči zákonnej sudkyňi, ktorá vo veci rozhodovala pred súdom prvej inštancie. Žiadal, aby ako zákonná sudkyňa bola vylúčená z celého konania pre závažnosť podozrenia z úmyselného konania alebo nekompetentnosti právne a zákonným spôsobom vec posúdiť.

20. Podľa ust. § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

21. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods. 3 CSP).

22. Nakoľko ide o prípad, kedy žalobca namieta len okolnosti spočívajúce v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci, čo sú okolnosti, pre ktoré sudcu vylúčiť nemožno (§ 49 ods. 3 CSP) a vzhľadom k tomu, že žalobca neuviedol vo veci zaujatosti žiadne iné skutočnosti, odvolací súd túto otázku nemohol posúdiť inak, a preto neprihliadal na žalobcom vznesenú námietku zaujatosti.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).